

Doporučení

Doporučení 01/2021 o referenčním rámci pro odpovídající ochranu podle směrnice o prosazování práva

Přijato dne 2. února 2021

**Translations proofread by EDPB Members.
This language version has not yet been proofread.**

Historie verzí

Verze 1.1	6. července 2021	Změna formátování
Verze 1.0	2. února 2021	Přijetí doporučení

Obsah

1. ÚVOD.....	4
2. POJEM ODPOVÍDAJÍCÍ ÚROVNĚ OCHRANY.....	5
3. PROCESNÍ HLEDISKA ZÁVĚRŮ TÝKAJÍCÍCH SE ODPOVÍDAJÍCÍ OCHRANY DLE SMĚRNICE O PROSAZOVÁNÍ PRÁVA.....	6
4. NORMY EU PRO ODPOVÍDAJÍCÍ OCHRANU V OBLASTI POLICEJNÍ SPOLUPRÁCE A JUSTIČNÍ SPOLUPRÁCE V TRESTNÍCH VĚCECH.....	8
A. Obecné zásady a záruky.....	10
a) Pojmy.....	10
b) Zákonnost a korektnost zpracování osobních údajů.....	10
c) Zásada účelového omezení.....	11
d) Zvláštní podmínky pro další zpracování pro jiné účely.....	11
e) Zásada minimalizace údajů.....	12
f) Zásada přesnosti údajů.....	12
g) Zásada uchovávání údajů.....	12
h) Zásada zabezpečení a mlčenlivosti.....	12
i) Zásada transparentnosti (článek 13, 26., 39., 42., 43., 44. a 46. bod odůvodnění).....	13
j) Právo na přístup, opravu a výmaz (články 14 a 16).....	13
k) Omezení práv subjektů údajů.....	13
l) Omezení dalšího předávání (článek 35, 64. až 65. bod odůvodnění).....	14
m) Zásada odpovědnosti.....	14
B. Příklady dalších zásad, které mají být uplatňovány při konkrétních typech zpracování.....	15
a) Zvláštní kategorie údajů.....	15
b) Automatizované rozhodování a profilování.....	15
c) Záměrná a standardní ochrana osobních údajů.....	15
C. Procesní a donucovací mechanismy.....	16
a) Příslušný nezávislý dozorový úřad.....	16
b) Účinné provádění pravidel ochrany údajů.....	16
c) Systém na ochranu údajů usnadňuje výkon práv subjektu údajů.....	16
d) Systém na ochranu údajů poskytuje příslušné mechanismy nápravy.....	16

Evropský sbor pro ochranu osobních údajů

s ohledem na čl. 51 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV¹,

s ohledem na články 12 a 22 svého jednacího řádu,

PŘIJAL TATO DOPORUČENÍ

1. ÚVOD

1. Pracovní skupina zřízená podle článku 29 zveřejnila pracovní dokument² o referenčním rámci pro odpovídající ochranu podle obecného nařízení o ochraně osobních údajů (GDPR)³. Tento pracovní dokument schválil Evropský sbor pro ochranu osobních údajů (EDPB) na svém prvním plenárním zasedání.
2. Jak je uvedeno v prohlášení č. 21 připojeném k Lisabonské smlouvě, mohla by se zvláštní pravidla pro ochranu osobních údajů a volný pohyb těchto údajů v oblastech justiční spolupráce v trestních věcech a policejní spolupráce, založená na článku 16 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), vzhledem ke specifické povaze těchto oblastí ukázat jako nezbytná.
3. Na tomto základě přijal normotvůrce EU směrnici (EU) 2016/680 (směrnice o prosazování práva), která stanoví zvláštní pravidla v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem **prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, včetně ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení**.
4. Směrnice o prosazování práva určuje důvody umožňující v této souvislosti předávání osobních údajů do třetí země nebo mezinárodní organizaci. Jedním z důvodů tohoto předávání je rozhodnutí Evropské komise o tom, že dotčená třetí země nebo mezinárodní organizace zajišťuje odpovídající úroveň ochrany.
5. Zatímco cílem pracovního dokumentu WP254.rev01 o referenčním rámci pro odpovídající ochranu je poskytnout Evropské komisi pokyny k úrovni ochrany údajů ve třetích zemích a mezinárodních organizacích podle obecného nařízení o ochraně osobních údajů, má tento dokument za cíl poskytnout podobné pokyny podle směrnice o prosazování práva. V této souvislosti stanoví základní zásady ochrany údajů, které musí právní rámec třetí země nebo mezinárodní organizace

¹ Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 89.

² WP254.rev01, přijatý pracovní skupinou zřízenou podle článku 29 dne 28. listopadu 2017 ve znění poslední revize přijatém dne 6. února 2018. Aktualizuje kapitolu I pracovního dokumentu WP12 „Předávání osobních údajů do třetích zemí: uplatňování článků 25 a 26 směrnice EU o ochraně údajů“, přijatého pracovní skupinou zřízenou podle článku 29 dne 24. července 1998.

³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 26. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1.

obsahovat, aby byla zajištěna podstatná rovnocennost s rámcem EU v oblasti působnosti směrnice o prosazování práva (tj. pro zpracování osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů). Dokument může sloužit také jako vodítko pro třetí země a mezinárodní organizace, které usilují o dosažení odpovídající ochrany.

6. Tento dokument se soustředí výhradně na rozhodnutí o odpovídající ochraně. Jedná se o prováděcí akty Evropské komise podle čl. 36 odst. 3 směrnice o prosazování práva.

2. POJEM ODPOVÍDAJÍCÍ ÚROVNĚ OCHRANY

7. Směrnice o prosazování práva stanoví pravidla pro předávání osobních údajů do třetích zemí a mezinárodním organizacím, pokud toto předávání spadá do oblasti působnosti uvedené směrnice. Pravidla pro mezinárodní předávání osobních údajů jsou stanovena v kapitole V směrnice o prosazování práva, zejména v člancích 35 až 39.
8. Podle článku 36 směrnice o prosazování práva se předávání údajů do třetí země nebo určité mezinárodní organizaci může uskutečnit, pokud třetí země, určité území nebo jedno či více konkrétních odvětví v této třetí zemi či mezinárodní organizace zajišťují odpovídající úroveň ochrany. Z judikatury Soudního dvora Evropské unie (SDEU)⁴ vyplývá, že toto ustanovení je třeba vykládat ve světle článku 35 směrnice o prosazování práva nazvaného „Obecné zásady pro předávání osobních údajů“, který stanoví, že „[v]eškerá ustanovení [kapitoly V směrnice o prosazování práva] se použijí s cílem zajistit, aby úroveň ochrany fyzických osob zajištěná touto směrnicí nebyla znehodnocena“.
9. Pokud Evropská komise rozhodla, že je tato odpovídající úroveň ochrany zajištěna, lze osobní údaje do této třetí země, území, odvětví nebo mezinárodní organizaci předat, aniž by bylo nutné získat zvláštní povolení, s výjimkou případů, kdy musí s předáním souhlasit jiný členský stát, od něhož byly údaje získány, jak je uvedeno v člancích 35 a 36 a 66. bodě odůvodnění směrnice o prosazování práva. Tím není dotčena potřeba zpracování údajů orgány dotyčných členských států za účelem dosažení souladu s vnitrostátními předpisy přijatými podle směrnice (EU) 2016/680.
10. Tento pojem „odpovídající úroveň ochrany“, který existoval již podle směrnice 95/46/ES⁵ a rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV⁶, byl v této souvislosti dále rozvinut Soudním dvorem EU a nedávno v rámci obecného nařízení o ochraně osobních údajů.
11. Jak upřesnil Soudní dvůr EU, i když úroveň ochrany ve třetí zemi musí být v zásadě rovnocenná úrovni zaručované v EU, „prostředky, které tato třetí země využívá v tomto směru k zajištění takovéto úrovně ochrany, [se] mohou lišit od prostředků zavedených v rámci Unie“, ale „tyto prostředky [se musí přesto] v praxi ukázat jako účinné“⁷. Odpovídající úroveň ochrany tedy

⁴ Rozsudek ze dne 16. července 2020, Data Protection Commissioner v. Facebook Ireland Limited a Maximillian Schrems, C-311/18, ECLI:EU:C:2020:559, bod 92 (dále jen „Schrems II“).

⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů, Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁶ Rámcové rozhodnutí Rady 2008/977/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech, Úř. věst. L 350, 30.12.2008, s. 60.

⁷ Rozsudek ze dne 6. října 2015, Maximillian Schrems v. Data Protection Commissioner, C-362/14, ECLI:EU:C:2015:650, body 73 a 74 (dále jen „Schrems I“).

nevyžaduje, aby byly právní předpisy EU bod po bodu kopírovány, nýbrž aby byly stanoveny základní, klíčové požadavky uvedených právních předpisů.

12. V této souvislosti Soudní dvůr rovněž vysvětlil, že rozhodnutí Komise o odpovídající ochraně by mělo obsahovat zjištění ohledně existence pravidel státního charakteru ve třetí zemi, jež mají omezit případné zásahy do základních práv osob, jejichž osobní údaje jsou předávány z Unie do této třetí země, tj. zásahy, jež by státní subjekty této země byly *oprávněny* činit v případě, že sledují takové legitimní cíle, jako je národní bezpečnost⁸.
13. Účelem rozhodnutí Evropské komise o odpovídající ochraně je formálně potvrdit, že úroveň ochrany údajů ve třetí zemi nebo mezinárodní organizaci je v zásadě rovnocenná úrovni ochrany údajů v Evropské unii, přičemž toto potvrzení má závazné účinky na členské státy⁹ včetně jejich příslušných orgánů pro ochranu osobních údajů¹⁰. Třetí země by měla nabídnout záruky zajišťující odpovídající úroveň ochrany v zásadě rovnocennou úrovni ochrany zajištěné v Unii, zejména pokud jsou osobní údaje zpracovávány v jednom nebo více konkrétních odvětvích¹¹.
14. Odpovídající ochrany lze dosáhnout kombinací práv subjektů údajů a povinností subjektů, které údaje zpracovávají nebo nad takovým zpracováním vykonávají kontrolu, a dohledu prováděného nezávislými orgány. Pravidla ochrany údajů jsou však účinná jen tehdy, jsou-li vymahatelná a uplatňovaná v praxi. Je tedy nutné přihlížet nejen k obsahu pravidel platných pro osobní údaje předávané do třetí země nebo mezinárodní organizaci, ale i k systému zavedenému pro zajištění účinnosti těchto pravidel. Efektivní donucovací mechanismy mají pro účinnost pravidel vztahujících se na ochranu údajů zásadní význam¹².

3. PROCESNÍ HLEDISKA ZÁVĚRŮ TÝKAJÍCÍCH SE ODPOVÍDAJÍCÍ OCHRANY DLE SMĚRNICE O PROSAZOVÁNÍ PRÁVA

15. Aby mohl Evropský sbor pro ochranu osobních údajů plnit svůj úkol v oblasti poskytování poradenství Evropské komisi podle ustanovení čl. 51 odst. 1 písm. g) směrnice o prosazování práva, měl by obdržet veškerou příslušnou dokumentaci, včetně příslušné korespondence a zjištění učiněných Evropskou komisí. Je naprosto nezbytné, aby všechny příslušné dokumenty byly Evropskému sboru pro ochranu osobních údajů předány v dostatečném předstihu a přeloženy do angličtiny, aby před konečným přijetím rozhodnutí o odpovídající ochraně bylo možné vést informované a užitečné diskuse. Je-li právní rámec složitý, měla by dokumentace zahrnovat veškeré zprávy vypracované na téma úrovně ochrany údajů v příslušné třetí zemi nebo mezinárodní organizaci. V každém případě by informace poskytnuté Evropskou komisí měly být vyčerpávající a umožňovat Evropskému sboru pro ochranu osobních údajů posouzení analýzy provedené Komisí, jež se týká úrovně ochrany údajů v této třetí zemi nebo mezinárodní organizaci.

⁸ Schrems I, bod 88.

⁹ Článek 288 SFEU.

¹⁰ Schrems I, bod 52.

¹¹ 67. bod odůvodnění směrnice o prosazování práva.

¹² Schrems I, body 72 až 74 a posudek SDEU 1/15 o návrhu dohody mezi Kanadou a Evropskou unií ze dne 26. července 2017, ECLI:EU:C:2017:592 (posudek 1/15), bod 134: „Toto právo na ochranu osobních údajů zejména vyžaduje, aby v případě předání osobních údajů z Unie do třetí země bylo zajištěno zachování vysoké úrovně ochrany základních práv a svobod přiznané unijním právem. I když se prostředky k zajištění takovéto úrovně ochrany mohou lišit od prostředků, které se uplatňují v rámci Unie s cílem zaručit dodržování požadavků plynoucích z unijního práva, musí se nicméně tyto prostředky v praxi ukázat jako účinné k zajištění ochrany, jež bude v zásadě rovnocenná ochraně zaručené v rámci Unie.“

16. Evropský sbor pro ochranu osobních údajů včas poskytne stanovisko ke zjištění Evropské komise, informuje o případných nedostatcích rámce pro zajištění odpovídající ochrany a v nutných případech poskytne možná doporučení.
17. Podle ustanovení čl. 36 odst. 4 směrnice o prosazování práva je na Evropské komisi, aby průběžně sledovala vývoj, který by mohl ovlivnit fungování rozhodnutí o odpovídající ochraně.
18. Podle ustanovení čl. 36 odst. 3 směrnice o prosazování práva je nutné alespoň každé čtyři roky provést pravidelný přezkum. Tento obecný časový rámec je však třeba individuálně upravit u každé třetí země či mezinárodní organizace, u níž bylo rozhodnuto o odpovídající ochraně. Za určitých okolností mohou existovat důvody pro stanovení kratšího cyklu přezkumu. Také incidenty nebo jiné informace vztahující se k právnímu rámci v dotčené třetí zemi nebo mezinárodní organizaci či změny tohoto právního rámce si mohou vyžádat přezkum před plánovaným termínem. Rovněž se jeví jako vhodné provádět první přezkum zcela nového rozhodnutí o odpovídající ochraně relativně brzy a dle jeho výsledků cyklus přezkumu upravit.
19. Protože Evropský sbor pro ochranu osobních údajů má za úkol poskytnout Evropské komisi stanovisko ohledně toho, zda daná třetí země, určité území nebo jedno či více konkrétních odvětví v této třetí zemi nebo mezinárodní organizace již odpovídající úroveň ochrany nezajišťují, je nutné, aby včas obdržel smysluplné informace o sledování relevantního vývoje v uvedené třetí zemi nebo mezinárodní organizaci prováděném Evropskou komisí. Proto by Evropský sbor pro ochranu osobních údajů měl být průběžně informován o všech procesech přezkumu a přezkumných misích ve třetí zemi nebo mezinárodní organizaci. Evropský sbor pro ochranu osobních údajů doporučuje, aby byl přizván k účasti na těchto přezkumných procesech a misích, jak bylo stanoveno v rozhodnutí o štítu na ochranu soukromí a jak je stanoveno v rozhodnutí o odpovídající ochraně týkajícím se Japonska.
20. Je také třeba poznamenat, že podle čl. 36 odst. 5 směrnice o prosazování práva má Evropská komise pravomoc zrušit, změnit nebo pozastavit stávající rozhodnutí o odpovídající ochraně, pokud dotčená třetí země nebo mezinárodní organizace již nezajišťuje odpovídající úroveň ochrany. Do procesu zrušení, změny nebo pozastavení je zapojen Evropský sbor pro ochranu osobních údajů tím, že je požádáno o jeho stanovisko v souladu s čl. 51 odst. 1 písm. g) směrnice o prosazování práva.
21. Aniž jsou dotčeny pravomoci orgánů příslušných podávat obžalobu v trestním řízení, měly by mít dozorové úřady rovněž pravomoc upozorňovat justiční orgány na porušení této směrnice nebo se obracet na soud¹³. Zejména z rozsudku Soudního dvora EU ve věci Schrems I vyplývá, že orgány pro ochranu údajů musí mít možnost obrátit se na vnitrostátní soud, považují-li za opodstatněné nároky určité osoby vznesené vůči rozhodnutí o odpovídající ochraně¹⁴. Rozsudek ve věci Schrems II toto posouzení potvrdil¹⁵.

¹³ Viz čl. 47 odst. 5 a 82. bod odůvodnění směrnice o prosazování práva.

¹⁴ Viz Schrems I, bod 65: „V tomto ohledu přísluší vnitrostátnímu normotvůrci, aby stanovil procesní prostředky, které by dotčenému vnitrostátnímu orgánu dozoru umožnily uplatnit výtky, jež považuje za opodstatněné, před vnitrostátními soudy, aby tyto soudy v případě, že sdílejí pochybnosti vyjádřené tímto orgánem ohledně platnosti rozhodnutí Komise, předložily žádost o rozhodnutí o předběžné otázce za účelem přezkumu platnosti tohoto rozhodnutí.“

¹⁵ Viz Schrems II, bod 120: „Příslušný vnitrostátní dozorový úřad, k němuž subjekt údajů podal stížnost týkající se ochrany svých práv a svobod v souvislosti se zpracováním svých osobních údajů, proto musí i tehdy, když existuje rozhodnutí Komise o odpovídající ochraně, mít možnost zcela nezávisle posoudit, zda je předání těchto údajů v souladu s požadavky stanovenými v GDPR, a případně podat k vnitrostátním soudům návrh na to, aby za předpokladu, že se ztotožní s pochybnostmi dotčeného úřadu o platnosti rozhodnutí o odpovídající ochraně, podaly za účelem přezkumu této platnosti žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.“

4. NORMY EU PRO ODPOVÍDAJÍCÍ OCHRANU V OBLASTI POLICEJNÍ SPOLUPRÁCE A JUSTIČNÍ SPOLUPRÁCE V TRESTNÍCH VĚCECH

22. V podstatě by se rozhodnutí o odpovídající ochraně měla zaměřit na posouzení stávajících právních předpisů dotčené třetí země jako celku, teoreticky a prakticky, a to s ohledem na kritéria posuzování stanovená v článku 36 směrnice o prosazování práva. Systém třetí země nebo mezinárodní organizace musí v oblasti ochrany údajů obsahovat následující základní obecné, procesní a donucovací zásady a mechanismy.
23. V ustanovení čl. 36 odst. 2 směrnice o prosazování práva jsou uvedeny prvky, které Evropská komise vezme v úvahu při posuzování odpovídající úrovně ochrany ve třetí zemi nebo mezinárodní organizaci.
24. Komise vezme v úvahu zejména právní stát, dodržování lidských práv a základních svobod¹⁶, příslušné právní předpisy, jakož i provádění těchto právních předpisů, účinná a vymahatelná práva subjektů údajů a účinnou správní a soudní ochranu pro subjekty údajů, jejichž osobní údaje se předávají, existenci a účinné fungování jednoho nebo více nezávislých dozorových úřadů a mezinárodní závazky, které daná třetí země nebo mezinárodní organizace přijala.
25. Je tedy zřejmé, že každá smysluplná analýza odpovídající ochrany musí zahrnovat dva základní prvky: obsah příslušných pravidel a prostředky k zajištění jejich účinného provádění v praxi. Je na Evropské komisi, aby pravidelně ověřovala, že zavedená pravidla jsou v praxi účinná.
26. Hlavní obecné zásady ochrany údajů a požadavky na procesní a donucovací mechanismy, které lze považovat za minimální požadavky pro zajištění odpovídající ochrany, jsou odvozeny z Listiny základních práv EU (dále jen „Listina“) a ze směrnice o prosazování práva. Obecná ustanovení o ochraně údajů a soukromí ve třetí zemi nepostačují. Naopak, právní rámec třetí země nebo mezinárodní organizace musí zahrnovat zvláštní ustanovení upravující konkrétně právo na ochranu údajů v oblasti vymáhání práva. Třetí země by měla nabídnout záruky zajišťující odpovídající úroveň ochrany v zásadě rovnocennou úrovni ochrany zajištěné v Unii. Tato ustanovení musí být vymahatelná.
27. Kromě toho, pokud jde o zásadu proporcionality¹⁷, Soudní dvůr EU ve vztahu k právním předpisům členských států rozhodl, že otázka, zda omezení práva na soukromí a ochranu údajů může být odůvodněno, musí být posuzována jednak z hlediska **závažnosti zásahu**, který takové omezení¹⁸

¹⁶ Při posuzování právního rámce třetí země by měla být zohledněna možnost uložení trestu smrti nebo jakékoli formy krutého a nelidského zacházení na základě údajů předávaných z EU. Pokud by takový trest nebo zacházení byly stanoveny v právních předpisech třetí země, měl by právní rámec třetí země obsahovat další záruky, které by zajistily, že údaje předávané z EU nebudou použity v souvislosti se žádostí o trest smrti, jeho vynesením nebo výkonem nebo s jakoukoli formou krutého a nelidského zacházení (např. mezinárodní dohoda ukládající podmínky předávání, závazek třetí země neuložit trest smrti nebo jakoukoli formu krutého a nelidského zacházení na základě údajů předávaných z EU nebo moratorium na trest smrti).

¹⁷ Ustanovení čl. 52 odst. 1 Listiny.

¹⁸ Soud například uvedl, že „zásah, který představuje shromažďování – v reálném čase – údajů umožňujících lokalizovat koncové zařízení, se jeví jako zvlášť závažný, jelikož tyto údaje poskytují příslušným vnitrostátním orgánům prostředek přesného a neustálého sledování přesunů uživatelů mobilních telefonů“ (rozsudek ze dne 6. října 2020, La Quadrature du Net a další, spojené věci C-511/18, C-512/18 a C-520/18, ECLI:EU:C:2020:791, bod 187, včetně citované judikatury).

představuje, a jednak ověřením, zda je **význam cíle veřejného zájmu** sledovaného tímto omezením úměrný závažnosti zásahu¹⁹.

28. Podle judikatury Soudního dvora EU musí právní základ dovolující zásahy do základních práv k tomu, aby byl v souladu se zásadou proporcionality, sám definovat rozsah omezení výkonu dotyčného práva²⁰. Výjimky z ochrany osobních údajů a její omezení musí být činěny v mezích toho, co je nezbytně nutné²¹. Za účelem splnění tohoto požadavku musí dotčená právní úprava kromě stanovení jasných a přesných pravidel upravujících rozsah a použití předmětného opatření stanovit minimální požadavky tak, aby osoby, jejichž údaje byly předány, měly dostatečné záruky umožňující účinně chránit jejich osobní údaje proti riziku zneužití. „Taková právní úprava musí zejména vymezit okolnosti a podmínky, za nichž může být přijato opatření týkající se zpracovávání takových údajů, čímž zaručí, že se zásah omezí na to, co je nezbytně nutné. Potřeba takových záruk je o to významnější v případě, kdy jsou osobní údaje zpracovávány automaticky“²².
29. EDPB přijal doporučení, která určují základní záruky zohledňující judikaturu Soudního dvora EU a Evropského soudu pro lidská práva (ESLP) v oblasti dozoru, jejichž existenci je třeba ověřit v právních předpisech třetí země při posuzování zásahů takových sledovacích opatření třetí země do práv subjektů údajů v případě, kdy jsou údaje předávány uvedené třetí zemi v rámci obecného nařízení o ochraně osobních údajů²³. Za účelem posouzení toho, zda jsou podmínky stanovené v čl. 36 odst. 2 písm. a) směrnice o prosazování práva splněny, se EDPB domnívá, že záruky stanovené v těchto doporučeních musí být zohledněny při posuzování přiměřenosti úrovně ochrany ve třetí zemi podle směrnice o prosazování práva v oblasti dohledu, přičemž se v této souvislosti přihlídnou k dalším zvláštním podmínkám v oblasti dohledu.
30. Co se týče požadavku čl. 36 odst. 2 písm. b), měla by třetí země nejen zajistit účinný nezávislý dozor nad ochranou údajů, ale měla by rovněž stanovit mechanismy spolupráce s úřady členských států pro ochranu osobních údajů²⁴.
31. Ve vztahu k požadavku čl. 36 odst. 2 písm. c) by vedle mezinárodních závazků, které daná třetí země nebo mezinárodní organizace přijala, měly být zohledněny i povinnosti vyplývající z účasti třetí země nebo mezinárodní organizace na mnohostranných nebo regionálních systémech, zejména ve vztahu k ochraně osobních údajů, jakož i plnění těchto povinností, zejména přistoupení dané třetí země k jiným mezinárodním dohodám o ochraně údajů, např. Úmluvě Rady Evropy ze dne 28. ledna 1981 o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat a jejímu dodatkovému protokolu (úmluva č. 108²⁵ a její modernizované znění, úmluva č. 108+). Rovněž lze zohlednit soulad třetí země se zásadami zakotvenými v mezinárodních dokumentech, jako je příručka Rady Evropy „Practical Guide on the use of personal data in the police sector: how to protect personal data while combatting crime“ (Praktická příručka pro používání osobních údajů v policejním sektoru: jak chránit osobní údaje v boji s trestnou činností).
32. Rozhodnutí o odpovídající ochraně by mělo zajistit, aby prostřednictvím podstaty práv na soukromí a ochranu údajů a jejich účinného provádění, dohledu a prosazování poskytoval zahraniční systém jako celek požadovanou úroveň ochrany, včetně ochrany údajů předávaných

¹⁹ La Quadrature du Net a další, bod 131.

²⁰ Schrems II, bod 180.

²¹ Schrems II, bod 176, včetně citované judikatury.

²² Schrems II, bod 176, včetně citované judikatury.

²³ Doporučení EDPB 02/2020 týkající se evropských základních záruk pro sledovací opatření, přijatá dne 10. listopadu 2020.

²⁴ 67. bod odůvodnění směrnice o prosazování práva.

²⁵ 68. bod odůvodnění směrnice o prosazování práva.

do této třetí země. Jak Soudní dvůr EU zdůraznil v rozsudku ve věci Schrems II, vysoká úroveň poskytované ochrany by měla být rovněž zajištěna při předávání údajů do třetí země²⁶.

33. Při přijímání rozhodnutí o odpovídající ochraně ve vztahu pouze k určitému území nebo konkrétnímu odvětví v určité třetí zemi by Evropská komise měla zohlednit jasná a objektivní kritéria, jako je odkazování na určité činnosti zpracování nebo oblast působnosti použitelných právních standardů a právních předpisů platných v dané třetí zemi²⁷.

A. Obecné zásady a záruky

a) Pojmy

34. V oblasti ochrany údajů by měly existovat základní pojmy. Není nutné, aby kopírovaly terminologii směrnice o prosazování práva, měly by však odrážet pojmy zakotvené v evropských právních předpisech o ochraně údajů a být s nimi v souladu. Směrnice o prosazování práva obsahuje mimo jiné následující důležité pojmy: „osobní údaje“, „zpracování osobních údajů“, „příslušné orgány“, „správce údajů“, „zpracovatel údajů“, „příjemce“, „citlivé údaje“, „přesnost“, „profilování“, „záměrná a standardní ochrana osobních údajů“, „dozorový úřad“ a „pseudonymizace“.

b) Zákonnost a korektnost zpracování osobních údajů (článek 4 – 26. bod odůvodnění)

35. Podle čl. 8 odst. 2 Listiny by osobní údaje měly být mimo jiné zpracovávány „k přesně stanoveným účelům a na základě souhlasu dotčené osoby nebo na základě jiného oprávněného důvodu stanoveného zákonem“²⁸. V souvislosti s vymáháním práva je však třeba poznamenat, že plnění úkolů prevence, vyšetřování, odhalování nebo stíhání trestných činů, kterými je institucionálně pověřily právní předpisy, pak příslušným orgánům umožňuje vyžadovat od fyzických osob nebo jim nařizovat, aby splnily, co je po nich požadováno. V takovém případě by souhlas subjektů údajů neměl představovat právní základ pro zpracování osobních údajů příslušnými orgány²⁹.
36. Tento právní základ by měl stanovit jasná a přesná pravidla upravující oblast působnosti a uplatňování příslušných činností zpracování údajů a ukládající minimální požadavky³⁰. Soudní dvůr EU navíc připomněl, že „právní úprava musí být právně závazná ve vnitrostátním právu“³¹.
37. Aby bylo zpracování osobních údajů³² zákonné, mělo by být nezbytné pro plnění úkolů vykonávaných příslušným orgánem za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání

²⁶ Viz bod 93.

²⁷ 67. bod odůvodnění směrnice o prosazování práva.

²⁸ Viz Schrems II, bod 173.

²⁹ Ve 35. bodě odůvodnění směrnice o prosazování práva je rovněž uvedeno, že „[p]okud se od subjektu údajů vyžaduje splnění právní povinnosti, nemá tento subjekt skutečnou a svobodnou volbu, a jeho reakci tudíž nelze považovat za svobodný projev jeho vůle. To by členským státům nemělo bránit v tom, aby právním předpisem stanovily, že subjekt údajů může souhlasit se zpracováním svých osobních údajů pro účely této směrnice, jako jsou testy DNA při trestním vyšetřování nebo sledování místa, kde se nachází, elektronickými náramky pro účely výkonu trestu“.

³⁰ Viz Schrems II, body 175 a 180 a posudek 1/15, bod 139 a citovaná judikatura.

³¹ Viz rozsudek ze dne 6. října 2020, *Privacy International v. Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs* a další, C-623/17, ECLI:EU:C:2020:790, bod 68 – mělo by rovněž být objasněno, že SDEU ve francouzském znění rozsudku používá slovo „*réglementation*“, které je širší než pouze akty Parlamentu.

³² Zcela nebo částečně automatizované zpracování osobních údajů a neautomatizované zpracování těch osobních údajů, které jsou obsaženy v evidenci nebo do ní mají být zařazeny.

trestných činů nebo výkonu trestů, včetně ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení³³. Tyto účely by měly být stanoveny ve vnitrostátním právu.

38. Osobní údaje musí být zpracovávány korektním způsobem. Zásada ochrany údajů týkající se korektního zpracování představuje jiný pojem, než je právo na spravedlivý proces, jak jej vymezuje článek 47 Listiny a článek 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (EÚLP)³⁴.

c) Zásada účelového omezení (článek 4)

39. Konkrétní účely, pro které jsou osobní údaje zpracovávány, by měly být jednoznačné a legitimní a měly by být stanoveny v okamžiku shromažďování osobních údajů³⁵.
40. Údaje by měly být zpracovávány pro stanovené, výslovně vyjádřené a legitimní účely v rámci účelů prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů³⁶, včetně ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost ve třetí zemi a jejich předcházení, a následně by se měly používat k některému z těchto účelů, pokud to není neslučitelné s původním účelem zpracování (např. pro souběžné prosazování práva nebo archivaci ve veřejném zájmu, vědecké, statistické nebo historické použití pro tyto účely), s výhradou vhodných záruk pro práva a svobody subjektů údajů. Pokud osobní údaje zpracovává stejný nebo jiný správce (příslušný orgán³⁷) za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, který je jiný než účel, pro nějž byly tyto údaje shromážděny, mělo by být toto zpracování přípustné, je-li povoleno v souladu s platnými právními předpisy a je pro tento jiný účel nezbytné a přiměřené³⁸. Rovněž by měla být zohledněna existence mechanismu pro informování příslušných orgánů členských států o tomto dalším zpracování údajů³⁹. Kromě toho by v žádném případě neměla být znehodnocena úroveň ochrany fyzických osob stanovená v Unii prostřednictvím směrnice o prosazování práva, a to ani v případech, kdy jsou osobní údaje předávány ze třetí země správcům nebo zpracovatelům ve stejné třetí zemi⁴⁰.

d) Zvláštní podmínky pro další zpracování pro jiné účely (článek 9)

41. Co se týče dalšího zpracování nebo zpřístupnění údajů předávaných z EU pro jiné účely než pro účely vymáhání práva, jako jsou účely národní bezpečnosti, měly by být rovněž stanoveny zákonem, nezbytné a přiměřené. Rovněž by měla být zohledněna existence mechanismu

³³ Příslušným orgánem je jakýkoli orgán veřejné moci příslušný pro tyto účely nebo jakýkoli jiný orgán či subjekt pověřený právem plnit veřejnou funkci a vykonávat veřejnou moc pro tyto účely.

³⁴ 26. bod odůvodnění směrnice o prosazování práva.

³⁵ 26. bod odůvodnění směrnice o prosazování práva.

³⁶ Zahrnuje „policijní činnost bez předchozí znalosti, zda určitá událost je nebo není trestným činem. Tyto činnosti mohou rovněž zahrnovat výkon pravomoci prostřednictvím donucovacích opatření, jako je činnost policie během demonstrací, významných sportovních událostí a nepokojů. Zahrnují rovněž udržování veřejného pořádku jako úkolu svěřeného policii nebo jiným donucovacím orgánům tam, kde je to nutné k ochraně před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a pro základní zájmy společnosti chráněné právem, které by mohly vést k trestnému činu, a k předcházení těmto hrozbám“ (12. bod odůvodnění směrnice o prosazování práva). Je třeba jej odlišit od účelu národní bezpečnosti nebo od činností, které spadají do oblasti působnosti hlavy V kapitoly 2 Smlouvy o Evropské unii (SEU) (14. bod odůvodnění směrnice o prosazování práva).

³⁷ Viz poznámka pod čarou 33.

³⁸ 29. bod odůvodnění směrnice o prosazování práva.

³⁹ Takovým mechanismem by mohly být například vzájemně dohodnuté kódy pro další zacházení, ohlašovací povinnost podle mezinárodního nástroje, včetně možných automatizovaných oznámení, nebo jiná podobná opatření pro transparentnost.

⁴⁰ 64. bod odůvodnění směrnice o prosazování práva.

pro informování příslušných orgánů členských států o tomto dalším zpracování údajů⁴¹. Také v tomto případě by po dalším zpracování nebo zpřístupnění měly mít údaje stejnou úroveň ochrany jako v době, kdy byly původně zpracovány přijímajícím příslušným orgánem.

e) Zásada minimalizace údajů

42. Osobní údaje by měly být přiměřené, relevantní a omezené na nezbytný rozsah ve vztahu k účelům, pro které jsou zpracovávány. Zejména by mělo být zohledněno uplatňování požadavků záměrné a standardní ochrany osobních údajů, jako jsou omezená pole pro zadávání údajů (strukturovaná komunikace) nebo automatizované a neautomatizované kontroly kvality.

f) Zásada přesnosti údajů

43. Údaje by měly být přesné a v případě potřeby aktualizované. Zásada přesnosti údajů by měla být nicméně uplatňována s ohledem na povahu a účel daného zpracování. Prohlášení obsahující osobní údaje jsou zejména v soudních řízeních založena na subjektivním vnímání fyzických osob a nejsou vždy ověřitelná. Požadavek na přesnost by se tedy neměl týkat přesnosti určitého prohlášení, ale pouze skutečnosti, že konkrétní prohlášení bylo učiněno⁴².
44. Mělo by být zajištěno, aby osobní údaje, které jsou nepřesné, neúplné nebo již neaktuální, nebyly předávány nebo zpřístupňovány⁴³ a aby byly stanoveny postupy pro opravu nebo vymazání nepřesných údajů. Zejména by měl být zohledněn jakýkoli systém klasifikace zpracovávaných informací, pokud jde o spolehlivost zdroje a úroveň ověřování skutečností⁴⁴.

g) Zásada uchovávání údajů

45. Údaje by se neměly uchovávat po dobu delší, než je nezbytné pro účely, pro které jsou zpracovávány. Pro výmaz osobních údajů by se měly vytvořit vhodné mechanismy; může se jednat o pevně stanovenou dobu nebo pravidelný přezkum potřeby uchovávání osobních údajů (nebo kombinaci obou těchto způsobů: stanovená maximální doba a pravidelný přezkum v určitých intervalech)⁴⁵. Osobní údaje uchovávané po delší dobu pro archivaci ve veřejném zájmu, vědecké, statistické nebo historické použití by měly podléhat vhodným zárukám (např. týkajícím se přístupu)⁴⁶.

h) Zásada zabezpečení a mlčenlivosti (článek 29, 28. a 71. bod odůvodnění)

46. Subjekt zpracovávající osobní údaje by měl zajistit, aby osobní údaje byly zpracovávány způsobem, který zaručí zabezpečení těchto údajů, včetně zabránění neoprávněnému přístupu k osobním údajům a k zařízení používanému k jejich zpracování nebo jejich neoprávněnému použití. To zahrnuje ochranu před protiprávním zpracováním a před náhodnou ztrátou, zničením nebo poškozením a vhodná opatření k řešení těchto situací za použití vhodných technických a organizačních opatření. Při určování úrovně zabezpečení by měly být zohledněny stav techniky, náklady na provedení, povaha, rozsah, kontext a účely zpracování a také různě pravděpodobná a různě závažná rizika pro práva a svobody fyzických osob.

⁴¹ Viz poznámka pod čarou 39.

⁴² 30. bod odůvodnění směrnice o prosazování práva.

⁴³ 32. bod odůvodnění směrnice o prosazování práva.

⁴⁴ Např. mřížky 4x4 pro hodnocení spolehlivosti a kódy pro další zacházení.

⁴⁵ Článek 5 směrnice o prosazování práva.

⁴⁶ 26. bod odůvodnění směrnice o prosazování práva.

47. Měly by být zajištěny bezpečné komunikační kanály mezi orgány členských států předávajícími osobní údaje a přijímajícími orgány třetích států.

i) Zásada transparentnosti (článek 13, 26., 39., 42., 43., 44. a 46. bod odůvodnění)

48. Fyzické osoby by měly být upozorněny na to, jaká rizika, pravidla, záruky a práva existují v souvislosti se zpracováním jejich osobních údajů a jak mají v souvislosti s tímto zpracováním uplatňovat svá práva⁴⁷.
49. Informace o všech hlavních prvcích zpracování jejich osobních údajů by měly být jednotlivcům zpřístupněny. Tyto informace by měly být snadno přístupné, srozumitelné a podávané za použití jasných a jednoduchých jazykových prostředků. Informace by měly zahrnovat účel zpracování, totožnost správce údajů, práva jim přiznaná⁴⁸ a další informace, je-li to zapotřebí k zajištění korektnosti.
50. Z tohoto práva na informace může existovat několik výjimek. Takové omezení by však mělo být povoleno legislativním opatřením a mělo by být nutné a přiměřené s cílem zabránit maření úředních nebo právních šetření, vyšetřování nebo postupů, zabránit nepříznivému ovlivňování prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, chránit veřejnou nebo národní bezpečnost nebo chránit práva a svobody druhých, pokud toto částečné nebo úplné omezení představuje nutné a přiměřené opatření v demokratické společnosti s náležitým přihlédnutím k základním právům a oprávněným zájmům dotčené fyzické osoby. Tato omezení by měla být rovněž zvážena a posouzena s přihlédnutím k možnosti podat stížnost u dozorového úřadu nebo žádat o opravný prostředek. V každém případě by jakékoli případné omezení mělo být dočasné a nikoli obecné a mělo by se zakládat na podobných podmínkách, zárukách a omezeních, jaké vyžadují Listina a EÚLP, jak je vykládá judikatura Soudního dvora EU a ESLP, a zejména respektovat podstatu těchto práv a svobod.

j) Právo na přístup, opravu a výmaz (články 14 a 16)

51. Subjekt údajů by měl mít právo získat potvrzení o tom, zda dochází či nedochází ke zpracování údajů, které se jej týkají, a je-li tomu tak, měl by mít ke svým údajům přístup. Toto právo by mělo zahrnovat alespoň určité informace o zpracování, jako jsou účely a právní základ zpracování, právo podat stížnost u dozorového úřadu nebo kategorie dotčených osobních údajů⁴⁹. To je obzvláště důležité v případě, že je transparentnosti dosaženo prostřednictvím obecného upozornění (např. informace na internetových stránkách orgánu).
52. Subjekt údajů by měl mít právo na opravu svých údajů ze stanovených důvodů, například pokud se prokáže, že jsou nepřesné nebo neúplné. Subjekt údajů by měl mít rovněž právo na výmaz svých údajů, například pokud jejich zpracování již není nezbytné nebo je nezákonné.
53. Výkon těchto práv by pro subjekt údajů neměl být příliš těžkopádný.

k) Omezení práv subjektů údajů

54. Mohla by existovat případná omezení těchto práv s cílem zabránit maření úředních nebo právních šetření, vyšetřování nebo postupů, zabránit nepříznivému ovlivňování prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, chránit veřejnou nebo národní

⁴⁷ 26. bod odůvodnění směrnice o prosazování práva.

⁴⁸ Hmotná práva (právo na přístup, na opravu atd.) i právo na nápravu.

⁴⁹ Článek 14 směrnice o prosazování práva.

bezpečnost nebo chránit práva a svobody druhých, pokud toto částečné nebo úplné omezení představuje nutné a přiměřené opatření v demokratické společnosti s náležitým přihlédnutím k základním právům a oprávněným zájmům dotčené fyzické osoby. Tato omezení by měla být rovněž zvážena a posouzena s přihlédnutím k možnosti podat stížnost u dozorového úřadu nebo žádat o opravný prostředek.

l) Omezení dalšího předávání (článek 35, 64. až 65. bod odůvodnění)

55. Další předávání osobních údajů původním příjemcem do jiné třetí země nebo mezinárodní organizaci nesmí znehodnotit úroveň ochrany zajišťovanou v Unii fyzickým osobám, jejichž údaje se předávají. Takové další předávání údajů by proto mělo být povoleno pouze tehdy, je-li zajištěna kontinuita úrovně ochrany poskytované v rámci práva EU⁵⁰. Zejména by dalším příjemcem (tj. příjemcem dále předávaných údajů) měl být příslušný orgán pro účely vymáhání práva⁵¹ a k takovému dalšímu předávání údajů může dojít pouze pro omezené a konkrétní účely a za předpokladu, že pro toto zpracování existuje právní základ.
56. Rovněž je třeba zohlednit existenci mechanismu sloužícího k tomu, aby byly příslušné orgány relevantního členského státu informovány a toto další předávání údajů povolily. Původní příjemce údajů předávaných z EU by měl být odpovědný a měl by být schopen prokázat, že dotčený příslušný orgán členského státu další předávání povolil⁵² a že jsou zajištěny náležité záruky při dalším předávání údajů v případě, že neexistuje rozhodnutí o odpovídající ochraně týkající se třetí země, do níž by údaje byly dále předávány⁵³.

m) Zásada odpovědnosti (čl. 4 odst. 4)

57. Správce by měl odpovídat za dodržování zásad ochrany údajů uvedených v článku 4 směrnice o prosazování práva a měl by být schopen toto dodržování doložit.

⁵⁰ Viz rovněž posudek 1/15.

⁵¹ Viz poznámka pod čarou 33.

⁵² V této souvislosti by měla být zohledněna povinnost nebo závazek zavést příslušné kódy pro další zacházení vymezené předávajícími orgány členských států.

⁵³ Výše uvedenými požadavky nejsou dotčeny zvláštní podmínky pro další předávání do odpovídající země stanovené v rámci směrnice o prosazování práva (čl. 35 odst. 1 písm. c) a e)).

B. Příklady dalších zásad, které mají být uplatňovány při konkrétních typech zpracování

a) Zvláštní kategorie údajů (článek 10 a 37. bod odůvodnění)

58. V případech, kdy se zpracovávají „zvláštní kategorie údajů“⁵⁴, by měly existovat zvláštní záruky zaměřující se na zvláštní rizika⁵⁵. Tyto kategorie by měly odpovídat kategoriím zakotveným v článku 10 směrnice o prosazování práva. Zpracování zvláštních kategorií údajů by proto mělo podléhat zvláštním zárukám a mělo by být povoleno pouze tehdy, pokud je to za určitých podmínek nezbytně nutné, například k ochraně životně důležitých zájmů jednotlivce.

b) Automatizované rozhodování a profilování (článek 11 a 38. bod odůvodnění)

59. K rozhodnutím založeným výhradně na automatizovaném zpracování (automatizované individuální rozhodování), včetně profilování, která mají pro subjekt údajů nepříznivé právní účinky nebo se jej významně dotýkají, by mělo docházet jen za určitých podmínek stanovených v právním rámci třetí země⁵⁶.

60. V rámci Evropské unie tyto podmínky zahrnují například poskytnutí konkrétních informací subjektu údajů a práva na lidský zásah ze strany správce, zejména vyjádřit svůj názor, získat vysvětlení k rozhodnutí učiněnému po takovém posouzení nebo toto rozhodnutí napadnout.

61. Právo třetí země by v každém případě mělo stanovit nezbytné záruky práv a svobod subjektu údajů. V tomto ohledu by měla být rovněž zohledněna existence mechanismu pro informování příslušných orgánů relevantního členského státu o jakémkoli dalším zpracování, jako je použití předávaných údajů pro účely profilování ve velkém měřítku.

c) Záměrná a standardní ochrana osobních údajů (článek 20)

62. Při posuzování odpovídající úrovně ochrany by měla být pozornost věnována existenci povinnosti správců přijmout vnitřní koncepce a zavést opatření, která dodržují zásady záměrné a standardní ochrany osobních údajů, s přihlédnutím ke stavu techniky, nákladům na provedení, povaze, rozsahu, kontextu a účelům zpracování i k různě pravděpodobným a různě závažným rizikům pro práva a svobody fyzických osob, jež s sebou zpracování nese, a to jak v době určení prostředků pro zpracování, tak v době zpracování samotného, přijmout vhodná technická a organizační opatření, jako je pseudonymizace, jejichž účelem je provádět zásady ochrany údajů, jako je minimalizace údajů, účinným způsobem a začlenit do zpracování nezbytné záruky.

⁵⁴ Ve 37. bodě odůvodnění směrnice o prosazování práva jsou tyto zvláštní kategorie nazývány také „citlivé údaje“.

⁵⁵ Takovými dodatečnými zárukami by mohla být např. zvláštní bezpečnostní opatření, omezená přístupová práva pro zaměstnance, omezení, pokud jde o další zpracování, automatizované rozhodování, další sdílení nebo další předávání.

⁵⁶ Posudek 1/15, bod 173.

C. Procesní a donucovací mechanismy

63. Ačkoli se prostředky, které třetí země využívá k zajištění odpovídající úrovně ochrany, mohou lišit od prostředků zavedených v rámci Evropské unie⁵⁷, musí být v systému odpovídajícím evropskému systému přítomny následující prvky:

a) Příslušný nezávislý dozorový úřad (čl. 36 odst. 2 písm. b) a čl. 36 odst. 3 a 67. bod odůvodnění)

64. Ve třetí zemi by měl existovat aspoň jeden nezávislý dozorový úřad pověřený zajišťováním a vymáháním souladu s ustanoveními o ochraně údajů a soukromí. Tento dozorový úřad musí při plnění svých povinností a výkonu svých pravomocí jednat naprosto nezávisle a nestranně a nesmí při tom vyžadovat ani přijímat pokyny. V této souvislosti by dozorový úřad měl disponovat všemi přiměřenými vymáhacími pravomocemi k účinnému zajišťování souladu s právy na ochranu údajů a k podporování informovanosti. Rovněž by se měl zohlednit personál a rozpočet dozorového úřadu. Dozorový úřad musí být také schopen provádět vyšetřování z vlastního podnětu. Rovněž by měl být pověřen poskytováním pomoci a poradenství subjektům údajů při výkonu jejich práv (viz rovněž písmeno c) níže). V rozhodnutích o odpovídající ochraně by měl být případně určen tento dozorový orgán nebo orgány a mechanismy spolupráce s dozorovými orgány členských států za účelem prosazování pravidel ochrany údajů.

b) Účinné provádění pravidel ochrany údajů

65. Systém třetí země by měl zajistit vysokou míru povědomí, a to jak správců a subjektů zpracovávajících osobní údaje jejich jménem o jejich povinnostech, úkolech a odpovědnosti, tak subjektů údajů o jejich právech a prostředcích k výkonu těchto práv. Významnou roli v zajišťování dodržování předpisů může hrát existence účinných a odrazujících sankcí a také systémy přímého ověřování uskutečňovaného orgány, auditory či nezávislými osobami pověřenými ochranou údajů.

66. Rámec třetí země pro ochranu údajů by měl správcům údajů nebo subjektům zpracovávajícím osobní údaje jejich jménem ukládat povinnost dodržovat je a doložit jeho dodržování, a to především před příslušným dozorovým úřadem. Tato opatření by měla zahrnovat vedení záznamů nebo protokolů o činnostech v oblasti zpracování údajů po přiměřenou dobu. Mohou rovněž zahrnovat například posouzení vlivu na ochranu osobních údajů, určení pověřence pro ochranu osobních údajů nebo záměrnou a standardní ochranu osobních údajů.

c) Systém na ochranu údajů usnadňuje výkon práv subjektu údajů (články 12, 17 a 46 směrnice o prosazování práva)

67. Rámec třetí země pro ochranu údajů by měl správcům údajů ukládat povinnost usnadňovat výkon práv subjektu údajů uvedených v oddíle A písm. j) výše a stanovit, že jeho dozorový úřad na požádání informuje subjekt údajů o výkonu jeho práv⁵⁸.

d) Systém na ochranu údajů poskytuje příslušné mechanismy nápravy

68. Ačkoli v současné době neexistuje žádná judikatura týkající se odpovídající úrovně právního systému třetí země podle směrnice o prosazování práva, Soudní dvůr EU vykládá základní právo na účinnou právní ochranu, jak je zakotveno v článku 47 Listiny. Ustanovení čl. 47 prvního

⁵⁷ Schrems I, bod 74.

⁵⁸ Výkon práv subjektů údajů by mohl být přímý, nebo nepřímý.

pododstavce Listiny vyžaduje, aby každý, jehož práva a svobody zaručené právem Evropské unie byly porušeny, měl za podmínek stanovených uvedeným článkem právo na účinné prostředky nápravy před soudem⁵⁹.

69. Podle ustálené judikatury Soudního dvora EU je samotná existence účinného soudního přezkumu určeného k zajištění dodržování ustanovení práva EU inherentní existenci právního státu. Právní úprava, která nestanoví procesním subjektům žádnou možnost využít právních prostředků s cílem získat přístup k osobním údajům, které se jich týkají, nebo dosáhnout opravy či výmazu těchto údajů, proto nerespektuje podstatu základního práva na účinnou právní ochranu zakotveného v článku 47 Listiny⁶⁰.
70. Osoby by měly mít možnost využít právních prostředků s cílem rychle, účinně a bez nepřiměřených nákladů prosadit svá práva, jakož i zajistit dodržování předpisů.
71. Za tímto účelem musí být zavedeny mechanismy dozoru, které v praxi umožňují nezávisle vyšetřovat stížnosti a odhalovat a postihovat případy porušení práva na ochranu údajů a práva na respektování soukromého života.
72. V případě nedodržení předpisů by subjekt údajů, jehož osobní údaje jsou předávány do třetí země, měl mít k dispozici rovněž účinnou správní a soudní ochranu v dané třetí zemi, včetně náhrady újmy vzniklé následkem protiprávního zpracování jeho osobních údajů. Jedná se o klíčový prvek, který musí zahrnovat systém nezávislého soudního nebo rozhodčího řízení, jenž umožňuje v příslušných případech vyplácet odškodnění a ukládat sankce.

⁵⁹ Soudní dvůr EU se domnívá, že účinnou soudní ochranu může zajistit nejen soud, ale také orgán, který nabízí záruky v zásadě rovnocenné zárukám vyžadovaným článkem 47 Listiny (viz Schrems II, bod 197). To by mohlo být relevantní zejména pro mezinárodní organizace.

⁶⁰ Schrems II, body 187 a 194, včetně citované judikatury.